Przewodnik w nauce śpiewu zbiorowego. III A.

30

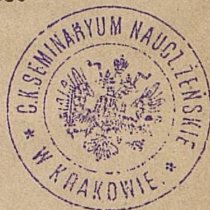
PIEŚNI

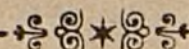
na 3 i 4 głosy żeńskie

dla seminaryów żeńskich
i wyższych zakładów naukowych żeńskich,

zebrane i ułożone
przez

L. J. d'Arma Dietza.

Przemyśl
NAKŁADEM JELENIA i JUSZYŃSKIEGO
1893.

F. M. Geidel, w Lipsku.

V
B
B
C
BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVIENSIS

Hymn ludu.

J. Haydn.

1.

mf

1. Bo - że wspie - raj, Bo - że o - - chroń Nam Ce - -
Tar - czą wia - ry rzą - dy o - - słoń, Pań - stwu

sa - rza i nasz kraj.
Je - go si - łę daj.

p

Broń - my przod - ków Je - go

ko - ron, Zwróć - my wszel - ki wro - ga cios,

f

Bo z Habs - bur - gów tro - nem złą - czon Jest na wie - ki Au - stryi los. –

2.

Obowiązkom swoim wierni,
Strzeżmy pilnie świętych praw,
W ich obronie niech się spełni
Powołanie dzielnych spraw.
Pomni, jak to skroń żołnierza
Świetnie zdobi lauru krzew,
Nieśmy chętnie za Cesarza,
Za Ojczyznę, mienie, krew!

3.

Ludu pilnej pracy zbiory,
Niech osłania zbrojna moc;
Niechaj kwitną ducha twory,
Niech rozpędza światło noc.
Austryi Boże daj wsławienie,
Na szczyt chwały racz ją wznieść,
Słońca Twego skłoń promienie
Ku jej szczęściu, na jej cześć!

4.

Spólność, jedność powołania,
Niech przenika wszystek lud,
Bo złączonych sił działania,
Zdolne przemódz wszelki trud.
Dążąc społem ku celowi,
Chciejmy bratnio siły zlać;
Szczęść Monarsze, szczęść krajowi,
Austrya będzie wiecznie stać! –

5.

Przy Cesarzu mile włada
Cesarzowa, pełna łask,
Wszystek lud Jej hołdy składa,
Podziwiając cnót Jej blask.
Franciszkowi Józefowi
I Elżbiecie Boże szczęść,
Habsburskiemu szczęść domowi:
Sława Jemu, chwała, cześć! –

Stich und Druck von F.M.Geidel, Leipzig.

Wieczór.

Lento e sostenuto. Adam.

2.

1. Gdy ku za - cho - do - wi Słoń - ce zni - ża się Z po - la ku do - - mo - wi
2. Wra - ca trzó - dka ca - ła Przez zie - lo - ną błoń A pa - stu - szka ma - ła
3. Piosn - ka jej we - - so - ła Wśród do - li - ny brzmi Cześć i wie - czna chwa - ła

Z po - la ku do - - mo - wi
A pa - stu - szka ma - ła
Cześć i wie - czna chwa - ła

Wszy - stko żwa - wo mknie, wszy - stko żwa - wo mknie.
Wień - cem zdo - bi skroń, wień - cem zdo - bi skroń.
Do - bry Bo - że Ci, Wie - czna chwa - ła Ci.

„Patrz jak piękny."

Allegretto. F. Hiller.
Tłum. O. C.

3.

1. Patrz jak pię - kny jest ten świat, Jak cu - dny ka - żdy kwiat! Nie - bo przej - rzy - ste, Bo - ry cie -
2. Czyż po - trze - ba smu - cić się Gdy wszy - stko wa - bi cię? Śmia - ło, we - so - ło Spo - glą - daj

f

ni - ste, W stru - my - ka czy - stem tle, Błę - kit prze -
w ko - ło, Z u - fno - ścią pa - trzaj w świat Niszcz ka - żdy

f

glą - da się. Jak - - że___ pię - knym ten świat!
smu - tku ślad. Za - - wsze___ bądź bli - źnim rad.

„Gdy ciężkie życia troski.“

Adagio sostenuto.

E. Hauer.
Tłum. O. C.

4.

p

1. Gdy cię - żkie ży - cia tro - ski O - wła - dną du - szę
2. Mo - dli - twa tym ne - kta - rem, Ją ślij do nie - bios

p

twą, Na ne - ktar po - mnij bo - - ski___ Co
bram, Bo tym cu - do - wnym da - - rem___ Ob -

le - czy si - łą swą, Co le - czy si - łą swą.
da - rzył Chry - stus sam, Ob - - da - rzył Chry - stus sam.

Koncert przyrody.

lekko

Leggiero. f-d

F. Abt.
Tłum. O. C.

5.

f

1. W cie- -ni - stym bo - - rze po - śród szme - ru
2. To znów ku - kuł - - ka zna - ną piosn - ką

roz - ło - ży - stych drzew Przy - ro - da kon - cert da - je nam, brzmi
po - pi - su - -je się. Lecz jej nie uj - rzysz bo gę-stwi - ną

cu - dny pta - szą t śpiew. Sko - wro - nek sko - ro
żwa - wo o - - na mknie. A wszy - stko mil - knie

bły-śnie świt już ku błę - ki - tom mknie. W błę - ki - cie za - wisł
gdy roz - po - cznie sło - wik so - lo swe. W za - chwycie mil - czy

jak - by na - gle w słod - kim spo - - czął śnie, W błę - tak -
świat gdy cu - dny tryl w nie - bio - - sa śle, W za - w nie -

p

wsło - - - - - - - - - -dkim spo-czął śnie.
bio - - - - - - - - - sa cu-dny śle.

ki-cie za-wisł jak-by na-gle wsło-dkim spo-czął śnie.
chwy-cie mil-czy świat gdy cu-dny tryl w nie-bio-sa śle.

Noc majowa.

Kotarbiński.

Andante. *pp*

6\.

1\. Wci-chy wie-czór w noc ma-jo-wą, W dal po-ro-sie piosn-ka drga,— Ser-ce sły-szy ka-żde sło-wo, Ka-żdą nu-tkę do-brze zna— Za-wsze nam na-no-wo Ko-i du-szę ci-sza ta.

2\. Pieśń po-ry-wa wi-cher mło-dy Nad do-li-nę, po nad jar— W fa-le mą-ci sen-ne wo-dy, W bór drze-mią-cy nie-sie gwar— Ko-na wdzięk po-go-dy, Ci-chej pie-śni mil-knie czar.

„Czarowna noc."

Andantino.

F. Schubert.

7.

p — *pp* — *cresc.* — *f* — *pp* — *cresc.* — *f* — *pp*

1. Czarowna noc. Spokój niebiański zlewa na świat! Po przestrzeni niezmierzonej płyną gwiazd srebrzystych tłumy, a w błękitnej niebios dali, Patrzy w tajnie ludzkich myśli, Patrzy w tajnie ludzkich myśli, Patrzy w tajnie

2. Czarowna noc. Spokój niebiański zlewa na świat! Już ożywcze tchnienie wiosny ziemię budzi z zimy snu, wieńczy mchem kryształy wód. Wonnym kwiatem zdobi błonie, Wonnym kwiatem zdobi błonie, Wonnym kwiatem

cresc. ludz-kich my - śli, Pa - trzy w taj - nie ludz-kich my - - śli.
zdo - bi bło - nie, Won - nym kwia - tem zdo - bi bło - - nie.

„Polatuj myśli.“

Słowa E. Wasilewskiego.

Lento.

8. 1. Po - la - tuj my - śli po ni-wach oj - czy - stych,
Po - wietrzem przodków od - dy - - - chaj;
Skąp wartkie skrzydła w fa-lach Wi-sły czy - stych,
Swe-mu się słoń-cu u - śmie - - chaj.

2.
Z wawelskich wieżyc z Bronisławy szczytów,
Zabrzmij pieśń chórem słowików;
Twą lutnią jasne półkoła błękitów,
Struny z poranku promyków.

3.
A po przed tobą pól urocze wdzięki,
I w lasów wiankach gór skronie,
Tu złota niwa podmucha piosenki,
Tam poklaskuje dąb w dłonie.

4.
To nuty twoje, w przyrody zaklęciu
W koło śpi dźwięków tysiące;
Drży strumień w brzegów majowem objęciu,
Jak wąż się sunie po łące.

5.
A tam daleko białe Karpat ściany
Tam wieki swe nuty piszą,
Zaklęte w lasy wodospadów piany,
Po jarów przepaściach wiszą.

Sen.

Andante moderato. *pp*

K. Gounod.

9.

1. Za - sną - wszy raz ci - cho z wie - czo - ra, Ma -
2. I wzią - wszy mnie a - nioł w ra - mio - na, Wraz

rzy - łem cu - dne sa - me sny, Na bło - nia
ze mną go - nił tę - czy ślad, Nie - zna - nym

za - szła wio - sny po - ra, Kwi - tły w ko - ło ró - że i
cza - rem u - nie - sio - na Wy - bu - ja - ła du - sza nad

bzy, — A z gó - ry wpo - wietrznej prze - strze - ni Zstę - po - wał
świat; Ach! tam po - nad pła - czu pa - do - łem Się - ga - jąc

p *cresc.*

f f
lek - ko a - nioł stróż,— W smugach ró - żno - bar - wnych pro -
pra - wie nie - ba bram— Czu - łem się na po - ły a -
f f

dim. p
mie - ni, W świe - tnym bla - sku po - ran - nych
nio - łem, Dzi - wną bło - gość po - zna - łem
dim.

pp
zórz. Cze - muż ma - rzeń zry - wa się nić?— Ja - bym
tam. Cze - muż ma - rzeń zry - wa się nić?— Ja - bym
pp

pra - gnął tak wie - cznie śnić.— Cze - muż ma - rzeń zry - wa się
pra - gnął tak wie - cznie śnić.— Cze - muż ma - rzeń zry - wa się

cresc. f p
nić? Ja - bym pra - gnął tak wie - cznie śnić.—
nić? Ja - bym pra - gnął tak wie - cznie śnić.—
cresc. f p

Pieśń wieczorna: z op. „Nocleg w Grenadzie.“

Kreutzer.

Maestoso.

10.

1. Do spo - czyn - ku dzwon już, ___ wo - ła;
2. Cie - mność no - cy wnet roz - - świe - ci

Kwia - ty ma - - rzą ___ w ci - - chym śnie.
Ran - nej zo - - rzy ___ wcze - - sny brzask.

Świa - tło gwiazd ku ___ zie - mi ___ spły - wa,
Ja - sne świa - tło ___ gwiazd przy - - ga - si

Księ - życ też ___ po nie - - bie mknie.
Wscho - dzą - - ce - - go słoń - - ca blask.

Więc kto czy - ste ma su - - mie - nie Te - mu
Tak i trosk ro - zli - cznych ro - je Wnet roz -

noc przy - je - mnie spły - nie Aż ju - trzen - ka zbu - dzi
pró - szy szczę - ścia pro - mień, Po-wierz Bo - gu ży - cie

nas, Aż ju- - trzen - ka zbu - dzi nas, Czas do
twe, Po - wierz Bo - gu ży - cie twe, On twym

pra - cy iść, ach czas, czas, Tak do pra - cy iść, ach czas.
oj - cem wka - żdy czas, czas, On twym oj - cem wka - żdy czas.

Marzenie.

Andantino. F. Chopin.

11.

Ach! cze - mu ser- cu smu - tno,
I znów po-wra - ca u - rok,

pp

1. Ach! cze- - mu mi smu - tno, cze - mu peł - no
2. I znów wra - ca u - rok, znów po - wra - ca

pp

Ach! smu - tno tak,
I wra - ca znów,

f *p* *f* *p*

znów I nie - speł - nio - nych ma - rzeń, nie - wy - śnio - nych
czar Tych nie - za - sty - głych pra - gnień, nie - u - chwy - tnych

Ach! dźwię - czy pieśń, ma - rze - nie
Ach! pró - żne po - żą - da - nia,

p *p*

snów, Ach! dźwię - - czy ma - rze - nie w ser - cu ro - śnie
mar, Ach! pró - - żne żą - da - nia, wszy - stko skoń - czy

Ach! dźwię - czy pieśń
Ach! pró - żna chęć,

f *pp rall.* *f* *pp rall.*

żal I pły - nie w świat we - stchnie - nie, w nie - skoń - czo - ną dal.
się W tej nie - zmą - co - nej ci - szy, w nie - prze - spa - nym śnie.

Wilija.

Słowa Mickiewicza.

12. Andante.

1. Wi - li - ja na-szych strumie-ni ro - dzi - ca, Dno ma zło - ci - ste i nie-bie-skie li - ca; Pię-kna Li - twinka co jej czer-pa wo - dy, Czy-stsze ma ser - ce, śliczniejsze ja - - go - dy.

rall. *a tempo*

2.
Wilija w miłej Kowieńskiej dolinie,
Śród tulipanów i narcyzów płynie;
U nóg Litwinki, kwiat naszych młodzianów,
Od róż kraśniejszy i od tulipanów.

3.
Wilija gardzi doliny kwiatami,
Bo szuka Niemna swego oblubieńca;
Litwince nudno między Litwinami
Bo ukochała cudzego młodzieńca.

4.
Niemen w gwałtowne pochwyci ramiona,
Niesie na skały i dzikie przestworza,
Tuli kochankę do zimnego łona
I giną razem w głębokościach morza.

5.
I ciebie również przychodzień oddali
Z ojczystych dolin, o Litwinko biedna!
I ty utoniesz w zapomnienia fali,
Ale smutniejsza, ale sama jedna...

6.
Serce i potok ostrzegać daremnie!
Dziewica kocha a Wilija bieży;
Wilija znikła w ukochanym Niemnie,
Dziewica płacze w pustelniczej wieży.

Powrót wiosny.

Würfel.
Tłum. O. C.

Allegro.

13.

1. Ra - do - ścią brzmi już las, Roz - ko - szy nad - szedł czas! Wró - ci - ła znów u - ro - cza
2. Już wró - cił mi - ły maj, Zie - le - nią lśni się gaj! Kwia - te - czki ślą woń cu - dną

Wró -
Kwia -

wio - - - sna, Do ko - ła brzmi piosn - ka ra -
wko - - - ło, Pta - szę - ta tak gwa - rzą we -

ci - ła znów u - ro - cza wio - - - sna, Do
te - czki ślą woń cu - dną wko - - - ło, Pta -

do - - - sna, We - - se - lem brzmi ca - ły
so - - - ło, Ra - - do - ścią brzmi ca - ły

ko - ła brzmi piosn - ka, we - - se - lem brzmi ca - ły
szę - ta tak gwa - rzą Ra - - do - ścią brzmi ca - ły

las! Hal - lo, Hal - lo, Hal - lo, Hal - lo, Hal - lo!
gaj! Hal - lo, Hal - lo, Hal - lo, Hal - lo, Hal - lo!

Powitanie lasu.

Mendelssohn.

Andante.

14.

1. Któż zbu - do - wał cie - bie kto, Nie - bo -
2. Świat pu - sto - cie pła - ci dług, Tu - taj
3. Tu pod cie - niem buj - nych drzew Niech o -

ty - czny pię - kny le - sie? Ser - ce mo - je cześć ci
ci - cho, u - ro - czy - ście, Cza - sem tyl - ko szu - mią
chło - dną ży - cia tro - ski Pię - kny le - sie, two - rze

nie - sie, Rze - wnym gło - sem wiel - bię Go,
li - ście Lub my - śliw - ski za - brzmi róg,
bo - ski Od - bij e - chem strzel - ca śpiew,

Go, rze - wnym
róg, lub my -
śpiew, od - bij

rze-wnym gło - sem, rze-wnym gło-sem wiel-bię Go.
lub my - śliw - ski, lub my - śliw-ski za-brzmi róg.
od - bij e - chem, od - bij e - chemstrzel-ca śpiew.

gło - sem,
śliw-ski,
e - chem,

1-3. Wi - tam

pp *pp* *p*

1-3. Wi - tam cię, ___ wi - tam cię, ___

cię, ___ wi - tam cię, ___ pię - kny

cresc. *p* *f*

pię - kny pol - ski le - - sie nasz, ___ wi - tam

cresc. *f*

pol - - - ski

dim. *pp*

cię pię - kny pol - - ski ___ le - - sie nasz.

dim. *pp*

15. ## Pożegnanie lasu.

Moderato. Esser.

p *p*

1. Bądź zdrów zie - lo - - ny le - sie nasz, bądź
2. Bądź zdrów pa - mię - - tny u - rok twój, bądź
3. Po - - że - gnać trze - - ba zie - leń drzew, bądź

p *p*

pp *p*

zdrów, bądź ___ zdrów! Roz - - sta - nia pręd - - ko
zdrów, bądź ___ zdrów! Pa - - mię - tny nam kwie -
zdrów, bądź ___ zdrów! I ___ kwia - tów woń i

pp *p*

p pp

nad - szedł czas, bądź zdrów, bądź zdrów! Ach smu - tno z to - bą
ci - sty strój, bądź zdrów, bądź zdrów! Roz - ko - szna woń i
pta - sząt śpiew, bądź zdrów, bądź zdrów! A je - dnak nam po

mf

roz - stać się, Bo kie - dyż znów uj - - rzy - my cię, bądź
mi - ły chłód Na - - gro - dzą nas za dzien - ny trud, bądź
wszy - stek czas, Naj - - mil - szy jest cie - - ni - sty las, bądź

rit. dim. pp

zdrów, bądź zdrów, zie - lo - - ny le - sie nasz.
zdrów, bądź zdrów, pa - mię - - tny u - rok twój.
zdrów, bądź zdrów, u - ro - - czy le - sie nasz!

„Na Wawel.“

(Krakowiak.)

Allegretto. Słowa Ed. Wasilewskiego.

16.

mf

1. Na Wa - wel, na Wa - wel Kra - ko - wia - ku żwa - wy,
Dzie - je two - jej zie - mi Na gro - bow - cach czy - taj,

Po - du - maj, po - tę - sknij, Nad po - mni - kiem sła - wy.
Two - ich wo - dzów gro - by U - ściskiem po - wi - taj.

f

1-3. Na Wa - wel, na Wa - wel Kra - ko - wia - ku żwa - wy,

f

Po - du - maj, po - tę - sknij, Nad po - mni - kiem sła - wy.

Fine.

f

Dzie - je two - jej zie - mi Na gro - bow - cach czy - taj,

f

Two - ich wo - dzów gro - by U - ści - skiem po - wi - taj

pp

pp

D. C.

2.

Popatrz się po górach,
Po dołach, równinach,
Niech dziewic miłością
Krew ci zawrzy w żyłach.
Tu twych ojców kości,
Bieleją z pod sochy,
Tam w powietrzu drgają,
Braci twoich prochy.

3.

Przyłóż usta do nich,
Słodycze wysysaj,
Na ich łonie głowę,
Do snu ukołysaj,
Do snu ukołysaj,
Niech się przyśnią tobie,
Tysiące, tysiące,
Co już legły w grobie.

Wisła.

(Mazurek.)

Tempo di Mazourka.

Nowakowski.

17.

rall. f

Wnet roz - ta - cza swo - je wo - dy I ob - le - wa lu - by kraj.
On wezwaw-szy Ma - ryę Pan - nę W twe ob - ję - cia rzu - ca się.

p a tempo

Zwio-sną po niej mkną ga - la - ry O - mi - ja - jąc zda - la ląd
Więc po - mi - mo ta - kie ża - le Ty się trzy - maj naszych stron

Al - bo sta - tek si - łą pa - ry Ła - mie szpar - ko by - stry prąd!
Gdzie ko - cha - ją two - je fa - le, Gdzie brzmi dla cię piosn-ki ton.

Chór Niebian z baśni: „Czerwona czapeczka."

F. Abt.
Tłum. T. Słoniewski.

Andante.

18.

1. Płon - ny twój lęk! Pan Bóg cię wy - słu - cha!
2. Płon - ny twój lęk! Pan Bóg cię u - cho - wa!

Cho - ciaż ma - - mi - deł u - - ję - ła cię gra,
On cię bez przer - wy wo - - pie - ce swéj ma,

Ma - ra u- - łu - dy przy - ćmi - ła ci du - cha,
Zsy - ła po- - cie - chę oj - cow - skie - go sło - wa,

Bóg te - mu łas - kaw, kto u - fność w Nim ma,
Ser - ca więc twe - go roz - - pró - szy się mgła;

Ser - ce zaś twe skru - chy wy - da - ło jęk;
Bóg słoń - cem słońc, świa - tła roz - ta - cza wdzięk,

Bóg ser - ce zna, Więc płon - ny twój lęk!
On ser - ce zna, Więc płon - ny twój lęk!

Bóg ser - ce zna, ___ Płon - ny twój lęk!
On ser - ce zna, ___ Płon - ny twój lęk!

Poranek. Wstęp do baśni „Czerwona czapeczka.“

F. Abt.
Tłum. T. Słoniewski.

Maestoso.

19.

1. U - stąp się no - cy, Zdraj - czy twój cień!
2. Ru - szcie się mo - rza, Wzbu - rzcie swą toń!

Two - jéj prze - mo - cy Kru - szy się rdzeń,
Zie - mio ty bo - ża, Roz - léj - że woń!

Słoń - ce roz - ża - rza się, Zie - mia roz - ja - rza się,
Drze - wa zie - le - nią się, Ró - że czer - wie - nią się,

Wej - rzał już dzień, Wej - rzał już dzień, Słoń - ce roz - ża - rza się,
Wień - czą twą skroń, Roz - léj - że woń! Drze - wa zie - le - nią się,

Zie - mia roz - ja - rza się, Wej - rzał już dzień, Wej - rzał już dzień!
Ró - że czer - wie - nią się, Wień - czą twą skroń, Roz - léj - że woń!

Chór z orat: „Jozue.“

Andante maestoso. F. Händel.

20.

f

W dzwo - ny bić, sztan - da - - - ry wznieść,

Dziś ___ tu świę-ci fe - styn świat. *p* Sto - - - i

gmach ___ wy - sta - - wie cześć, Pie - - - śni niech u -

mf świę - - ci kwiat. *f* W dzwo-ny ___ bić, sztan - da- - - ry

wznieść, Dziś ___ tu świę - ci fe - - - styn świat.

Pieśń żeglarza do gwiazd bliźniąt.

F. Szubert.
Tłum. T. Słoniewski.

Adagio.

21.

mf

Bli - źnie gwia - zdy, me ster - ni - czki Co mej
przy - świe - ca - cie ło - dzi, Jam spo - koj - ny na tem
mo - rzu, Wa - sze świa - tło jej prze - wo - dzi, Wa - sze
świa - tło jej prze - wo - dzi! Kto od - wa - żny na przy -
go - dy, Śmia - ło zaj - rzy bu - rzy w o - czy, zaj - rzy

mf

wo - czy, Ten wdwój - na - sób wa - szym bla - skiem o - śmie-

mf

lo - ny łódź po - to - - czy. O - to wio - sło w mo - ich

p mf

p mf

rę - kach Któ - re mor - ską toń prze - rzy - na, Zło - żę

mf

mf

je w świą - ty - ni wa - szej, To o - - fia - ra ma je -

p pp

dy - na Dla was, dla was mo - je gwia - - zdy.

p pp

„Kiedy walki.“

J. Dürrner.
Tłum. O. C.

Con moto.

22.

1. Kie - dy wal - ki stra - sznej wir Zmą - ci
2. Wszak - że dzie - łem Je - go rąk Są nie -

na - gle ży - - - - cie, Al - bo gdy ża - ło - by
bio - sa ca - - - - łe, Nie - zmie - rzo - ny świa - ta

kir Zni - szczy na - sze szczę - ście,
krąg, Mo - drych mórz kry - szta - ły.

Più lento.

Po - mnij wciąż,
Po - mnij więc,

Po-mnij wciąż; Bóg oj - cem twym, Chro - ni On, chro - ni On
Po-mnij więc i pil - nie zważ Chro - ni cię, chro - ni cię

nas skrzy-dłem swem! Christ Ky - ri - e, Christ Ky - ri -
ta świę - ta straż! Christ Ky - ri - e, Christ Ky - ri -
Christ Ky - ri - e,

p *cresc.* *f*

e, O Bo- -że, Bo-że z po- -mo- -cą przyjdź nam!
e, Nasz Pan, nasz Pan, wy- słu- -cha On nas!

p *cresc.* *f*

d - dur

Prząśniczka.

F. Mair.
Tłum. O. C.

Leggiero e poco allegretto.

23.

pp f *cresc.*

1. Z po- ran- ną ju- trzen- ką Dzie- we- czka jak
2. O kręć się wrze- cio- no, Wić się to- bie

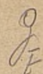
kwiat, Ra- do- sną pio- sen- ką Po- wi- ta ten
wić, Niech żwa- wo w mej rę- ce Mknie sre- brna ta

świat. Z ką- dzie- lą za- sia- da U cha- -tki swej
nić. Łódź ży- -cia na- sze- go Wciąż szyb- -ko też

mf *rit.*

bram, Wśród pra- cy o- cho- czej Przy- śpie- wu- je tam.
mknie, Aż wre- szcie w wie- czy- stym Po- grą- ży nas śnie.

Skarga z baśni: „Śnieżyczka.“

Adagio. K. Reinecke.

24.

p

Tu na sto - ku ja- snych gór, Śpie - wać bę - dzie pta-sząt chór, Za-śniesz słod-kim tu - taj snem, A do nie - bios z po - nad drzew, Wzla - tać bę - dzie ża - lu śpiew. Kwia - ty

Śpie - wa pta - - szął chór, Za-śniesz słod- - - kim snem,

Poco animato.

tu o - kry - ją cię, Pro-mień słoń - ca ci za - świe - ci, Żal nasz ci - chy tam u - le - ci Byś nie o - bu - dzi - ła się.

Tempo I.

p

Tu na sto - ku ja-snych gór, Śpie - wać bę dzie pta - szą̨t chór,

p

Śpie - wa pta - - - szą̨t chór,

f p

Za-śniesz słod-kim tu - taj snem, A do nie-bios z po-nad drzew

f p

Za-śniesz słod - - - kim snem,

Più animato.

pp

Wzla-tać bę - dzie ża - lu śpiew. Nad li - pa - mi wie-trzyk

pp

gra, Słod - ko śpij kró - le - wno ma, Nad li - pa - mi wie-trzyk

pp

gra, Słod - ko śpij kró - le - wno ma, kró - le - wno ma.

pp

Tercet z Atalii.

Andante tranquillo. Mendelssohn.

25.

p

Bo mę - żne ser - ce choć wie - le chwil bo - le-snych ma, Nie zra-ża się i boskie czci zrzą - dze - - nia

zrzą - dze - nia

Więc też w po-ko - ju trwa,

Więc też w po-ko - ju trwa, I gdy

Więc też w po-ko - ju trwa,

sf *cresc.* *f* *f*

trze - ba mu znieść cier - pie - nia, To w ci - szy zno - si je, Tam znaj - dzie szczę-ście swe.

dim. *p* *cresc.*

Bo mę - żne ser - ce

tam

znaj - dzie

znaj - dzie szczę- ście swe, tam znaj-dzie szczę-ście swe, I gdy

trze - ba mu znieść cier - pie - nia, To w ci - szy zno - si

je, Tam znaj - dzie szczęście swe. Bo mę-żne ser - ce

tam

znaj - dzie

znaj-dzie szczę-ście swe, tam znajdzie szczę-ście swe, bo tam,

bo

tam tam znaj - - dzie szczę-ście swe.

bo tam znaj-dzie je, tam znaj-dzie szczę-ście swe.

bo znaj - dzie tam szczę-ście swe.

Tercet z orat: „Eliasz.“

Andante con moto. Mendelssohn.

26.

p *sf* *p*

O - czy twe wy - - so - ko wznieś, spójrz skąd

p *sf* *p*

spójrz skąd

po - moc, skąd po - moc przy - bę - dzie, przy - bę - - dzie

Po - moc przyj - - dzie

ci! Po - moc przyj - - dzie od Pa - - na, przyj - - dzie

Po - moc przyj - - dzie od Pa - na

od Pa - - na Któ - - ry stwo - rzył i zie - mię, i

cresc.

od Pa - na Któ - - ry stwo - rzył i zie - mię, i

cresc.

Któ - - ry stwo - - - rzył i zie - mię, i

nie - bo, Je - go bo - ska moc o - chro - ni

cresc.

nie - bo, Je - go bo - - - ska moc o - chro - ni

cresc.

nie - bo, Je - go bo - - ska moc o - chro - ni

cie - bie, od walk stra-sznych świa - ta te - - - go,

pp *pp*

cie - bie, od walk stra-sznych świa - ta

pp

od wszelkich burz cię chro - - - ni moc,

cresc. *f*

te - - - go, od wszelkich burz cię moc, chro - - -

cresc. *f*

moc, chro - -

dim. *p* *sf* skąd

- - ni. O - czy twe wy - so - ko wznieś, spójrz skąd

dim. *p* *sf*

- - ni. skąd

p

po - moc, skąd po - moc przy - bę - dzie, przy - bę dzie

p

po - moc, skąd przy - bę - dzie,

ci, skąd po - moc,

f *p*

ci, skąd po - - moc, skąd po - moc przy - bę - dzie ci.

p

„Panie Twa łaska.“

Andante. N. Grell.

27.

Pa-nie Twa łas-ka się-ga wdal, tak wdal jak wiel-kie nie-bo jest. A Two-ja do-broć, a Two-ja do-broć aż pod o-bło-ki wzno-si się. Pa-nie Twa do-broć się-ga wdal, tak wdal jak wiel-kie nie-bo

Allegro.

jest. Al-le-lu-ja, Al-le-lu-ja,

Al-le-lu-ja, Al-le-lu-

f — Al - le - lu - ja, Al - - le - lu - ja, Al - *f*

f ja, *f*

le - lu - ja, Al - le - lu - ja, Al - *mf* le - lu - *rit.* - ja.

mf *rit.*

wolniej

Modlitwa żeglarzy sycylijskich.

Lento.

28\. *mf* Peł - na świa - tło - ści, *p* peł - na li - to - ści, słod - ka

Tyś po - cie - sze - niem tyś jest schro - nie - niem sa - ma

Pan - no Ma - *f* ry - - o! *p* Ma - tko ko - cha - na,

Ma - tko Ma - ry - - - o Ło - so - bie ży - czy - my

nie - po - ka - la - na, *f* Módl się, módl się za na - *p* mi.

Prze Ciebie pro - si - my *f* *p*

„Boże mocny."

Adagio. St. Moniuszko.

29.

p

Bo - że mo-cny, świę-ty Bo - że, Nad Twym lu - dem

p

zli - tuj się! Wszak-że dłoń Twa wszy-stko mo - że,

dłoń Twa

Ach nad na-mi zli - tuj się! A przez Sy - na

pp

A przez

Twe-go mę-ki, Ul - żyj smu-tnej do - li tej, Łzy nam o - trzyj,

cresc.

Sy - na mę - ki,

f

u - kój ję - ki, Bo - że wiel-ki li - tość miej, li - tość miej!

dim. *p* *pp*

Ojcze nasz.

Andante religioso.

L. J. d' Arma Dietz.

30.

p

Oj - cze Pa - nie, Oj- - cze nasz__

Któ - ryś jest w nie - bie, święć się I - mię Two - je,

w nie - - bie,

p

Bo - że Oj- - cze przyjdź kró - les - two Two - je,

bądź wo - la Two - ja tak w nie-bie jak i na zie - - -

na

mi, Chle - ba na - sze - go po-wsze-dnie-go daj nam,

p f

chle - ba na - - sze - go po - wsze - dnie - go

daj nam dzi - siaj, daj,

daj nam, daj nam dzi - - siaj, daj,

i od - puść

od - puść wi - ny, na - sze wi - ny od - puść,

i od - puść na - sze wi - ny, od - puść

nam ja - ko i my, ja - ko i my

od- - pu - szcza - my na - szym, na - szym wi- - no -

waj- - - com, i nie wódź, i nie wódź

nie wódź nas,

nas na po - ku - sze - nie, i nie wódź nas,

a - - le

nie wódź nas zbaw o - de złe - -

go. A- - -men, a - men, a - - - men.

Spis.